

NIEUFNOŚĆ (4) *sb f*

Zawsze w pisowni łącznej.

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz -ość).

sg N nieufność (2). ◇ G nieufności (1). ◇ pl N nieufności (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Niedowierzanie, podejrzliwość, brak zaufania [w tym: czyja (2)] (4) : Diffidentia huic opponitur Fidentia. – Nieufnosc, wątpliwosc. Calep 322b.

W połączeniach szeregowych (2): iż między Pány Chrześcijánfkimi/ [...] wielka ieft nie[po]fobność/ niezgodá/ nievfność/ zazdrość, etc. VotSzl B2; SkarKazSej 706a marg.

Szereg: »nieufność i niestworność« (1): obawiam się że [...] dla nievfności y niestworności náfzey/ podobno do tego [do założenia skarbu na obronę] nie przyidzie. VotSzl B4.

Synonimy: niewiara, niewierność, wątpliwość.

Cf NIEDUFNOŚĆ, [NIEUFANIE], UFNOŚĆ